

KÜLLİYE'DE ABDÜLHAMİT

Prof. Dr. Cevdet YILMAZ

SAMSUN'DA HAMİDİYE

KÜLLİYE'DEKİ ABDÜLHAMİT, SAMSUN'DAKİ HAMİDİYE

Samsun "Gureba" Hastanesi'nin Bir "Garip" Hâl Hikâyesi

Prof. Dr. Cevdet YILMAZ

Seversiniz sevmezsiniz, lâkin tarihe mâlolmuş şahsiyetlerden bahsederken dikkatli olmak gerekir. Onları kendi dönemleri içinde değerlendirmek en doğrusudur. Sultan II.Abdülhamit Han da öyledir. Günümüz Türkiye'sinde seveni var sevmeyeni var. Ben sevenlerden biriyim. Dönemi içinde devleti türlü gailelerden kurtarmak için didinen bu padişah aynı zamanda çok sayıda esere de damga vurmuş, ismini vermiştir. Misal; belli başlı Osmanlı şehirlerinde, o güne kadar vakti muvakkitlerin tayin ettiği, beş vakit ezanın onların işaretiyle okunduğu bir dönemde yerleşim alanlarının merkezlerine sırf vatandaş akıp giden zamanın farkına varsın diye saat kuleleri inşa ettirmiş olması bile benim onu sevmem için yeterli sebeptir. Mevcut Sayın Cumhurbaşkanımız da Ulu Hakan'ın kadrini kıymetini bilenlerden olup, hem onu hayırla yâd etmekte, hem de çalışma odasının duvarına onun resmini asarak ve bu resmi de kamuoyu ile paylaşarak kendisini sevenlere, parti teşkilatlarına ve sair ilgililere açık bir mesaj vermektedir.

Lafı uzatmadan sebep-i kelâma gelemim. Mevzuumuz yine Samsun.

Malumdur ki Samsun tarih boyunca (başkent olma gibi) ne önemli bir idarî merkez, ne de (misal) Amasya gibi bir şehzade şehri olmuştur. Bu yüzdendir ki, (geçen zaman içinde yok olanlar hariç), günümüzde şehre şöyle bir baktığımızda birkaç ticarî yapı dışında tarihî binaları az, halkın faydalanabileceği vakıf eserleri ise parmakla gösterilecek kadar ancak vardır. Büyük Camii, Eski Vilayet Binası, Hamidiye Hastanesi bunlardan ilk akla gelenlerdir.

Samsun'da II.Abdülhamit Dönemi'ne ait en önemli eserlerden biri hiç şüphesiz 1902'de tamamlanarak faaliyete geçen "Canik Hamidiye Hastanesi"dir. 1923'te adı "Memleket Hastanesi" olarak değiştirilip, son haliyle Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi olarak hizmet verse de; derdine deva, yarasına merhem olduğu vatandaş sayısı, yüzyıldan fazla bir süre halka hizmet etmiş olması onu önemli kılmakta, şehre göre kuruluş yerinin mükemmelliği yanında, mimari özelliğiyle yapıldığı dönemi temsil etmesi gibi nice özellikleriyle ayrı bir değer taşımaktadır. Tarihi eser fakiri olan Samsun'da Sultan II.Abdülhamit Han'ın emaneti olan bu hastane binasının el üstünde tutulması, bir çivisinin bile zayi olmadan bakım ve onarımı yapılarak gelecek nesillere salimen ulaştırılması beklenir, değil mi? Çok beklersiniz!

2000'li yılların başlarına kadar hastane olarak kullanılan bu muazzam eserin zamanla içi boşaltılmış, duvarları çökmüş, ahşap kısmı çürümeye terk edilerek adeta meczubun birisi bir kibrit çaksa da biz de kurtulsak, sonra da muhteşem arazisine konsak kabilinden beklemeye alınmış, ihmalde zirve yapılarak kaderine terk edilmiştir.

Adıyla muhteşem, hali hazır durumuyla metruk bu eserin sahibi hiç şüphesiz Samsun halkıdır. Çünkü padişahımız bu eseri aziz milletimizin şerefli evlatlarının yaşadığı, (sonrasında kurtuluş meş'alesinin yakıldığı, Millî Mücadele şehri) Samsun halkı için yaptırmıştır. Bunun bakımını onarımını yapacak olan da Samsunlulardır. Samsunlular adına bu işi vekâleten yapacak olanlar da onların oy verip başkan ve encümen seçtiği, Yüce Meclis'e vekil tayin ettiği, vergileriyle maaşlarını ödediği sair kamu görevlileridir.

Heyhat! Bu kişiler niçin görevlerini yapmaz, niçin böyle bir eserin yok olmasına göz yumarlar? -Efendim ödenek yok, plan hazır para yok, projesi yapıldı izin bekliyoruz.... Geçin bunları. Başka şeye sıra gelince kimseyi dinlediğiniz yok. Sıra halkın gözbebeği bu esere gelince bin dereden su getirme sebebiniz nedir, niçin görmezden, duymazdan geliyorsunuz? Açıklayın, biz de bilelim. Makul bir gerekçeniz varsa aptal değiliz, anlarız. Yok, eğer arsasını paylaşamıyoruz, rantını bölüşemiyoruz diyorsanız, sizden ricamız bari binayı kurtarın geri kalanlarını üleşirsiniz diyeceğim ama yanlış yere çeker bizi suçlu çıkarırsınız neme lazım.... Lâkin sözünüz var; şeffaf, denetime açık ve hesap verebilir olacaktınız, vatandaşın talebi sizin için emirdi, kapınız her daim halka açıktı, halka hizmet Hak'ka hizmetti ya o bakımdan soruyoruz, yoksa ne haddimize.

Ben vatandaş olarak merak ediyorum; bu muhteşem eser niçin çürümeye terk edildi? Niçin şimdi, hemen, bir an önce restore edilip ayağa kaldırılarak okul, kütüphane, bilim merkezi, hastane, müze vb kamu yararına bir işlev yüklenerek genç nesle; “-Evladım bak bu da biz Samsunlulara Ulu Hakan II.Abdülhamit Han’ın emanetidir, bizi düşünmüş bu eseri yaptırmış” diyemiyoruz. Neyi bekliyoruz. Yirmi sene geçmiş metruk vaziyette duruyor, bir otuz sene daha geçince oradan geçenler elli yıl boyunca Ulu Hakan’ı böyle çerden çöpten enkaz sahibi biri olarak mı hatırlasın isteniyor, anlamadım ki! Evinizin çatısından damla aksa kıyameti koparırsınız, devletin, hem de vakıf malı olan emanetin çürümesine nasıl göz yumarsınız? “Ecdat yadigârı” diye söze başlayıp mangalda kül bırakmazken ecdattan kastettiğiniz kim, yadigâr deyince ne demek istediniz, bir anlayabilsek!

Bütün bunları niçin yazdım?

Birinci sebep; 1990’ların sonlarında Samsun semt pazarlarını çalışırken (adını bu hastaneden alan) Hastanebaşı pazarına gittiğimde bina halâ kullanılıyordu. Yani sağlam halini biliyorum. O yüzden bu metruk hali içimi acıtıyor. “Adam, aldırma geç” diyemiyorum.

İkinci sebep bugünlerde yerel gazetelerde okudum ki II.Abdülhamit’in bir diğer eseri olan ve şu an Liman Mahallesi’nde Eski Stadın orada bulunan Hamidiye çeşmesi restore edilecekmiş. Valilik ve Kültür Müdürlüğümüz törenle protokol imzalamış. Rastlasam derdim; “-Sayın Valim çeşme taştan yapılmış küçük bir yapı, etrafını çevirirsin 100 yıl daha öyle kalır. Lakin Hamidiye Hastanesi öyle değil. Madem bir hassasiyet gösterdiniz, sağ olun var olun ama önceliği keşke hastaneye verseydiniz. Malum seçilmişlerden fayda yok, o halde çare sizsiniz”.

Üçüncüsü Samsun maalesef bu konuda da sahipsiz gibi. Ne diyor Millî şairimiz Mehmet Akif; “Sahipsiz kalan vatanın batması haktır, sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır”. Vatan savaş zamanı bütün sınırlarımız; barış zamanı ise insanımız, değerlerimiz, çeşmemiz, hastanemizdir. Mezar taşımıza kadar bize ait ne varsa odur. Bu eser atalarımızdan bize çocuklarımıza bırakacağımız bir emanet, kültürel miras. Gözümüzü kapatıp yokmuş gibi mi davranalım!

Son söz: Eskiden dilekçe dediğimiz yazılı kâğıt parçasının üzerinde ilgili merciden talep edilen hususlar için “Dileğimdir...” sözüyle başlanırdı. Bu itibarla ben de Cumhurbaşkanlığı makamına bir dilekçe yazdım, dedim ki:

“Sayın Reis-i Cumhurumuzdan dileğimdir...

Küllîye’de, çalışma odanızın duvarına resmini asarak ta’zim ve hürmet gösterdiğiniz II.Abdülhamit Han’ın yüce mirasına Samsun’da değer verilmemekte, atalarımıza ve eserlerine karşı sizin gösterdiğiniz saygının binde biri Samsun’da görülmemektedir. Atadığınız ya da aday gösterip ‘ben buna kefilim bu kişiye oyunuzu gönül rahatlığı ile verebilirsiniz’ dediğiniz kim

varsa emanetinizi lâıyık veçhiyle yerine getirmemektedir. Biz biliyor ve inanıyoruz ki sizin bugün savunduğunuz ve peyderpey gerçekleştirdiğiniz “Şehir Hastaneleri” fikri de II. Abdülhamit Han’a aitti ve bunun en güzel örneklerinden birini de Ulu Hakan Samsun’a hediye etmişti. İşte o eser bugün yerlerde sürünüyor. Rusya’nın Ukrayna’ya attığı bombalardan biri sanki buraya, Hamidiye Hastanesi’nin tam üstüne düşmüş gibi. Bilesiniz istedik.

Samsun halkı adına Muallim Cevdet”.

SON DAKİKA

[Karapıçak Arge Projelerini Devlet Bahçeliye Sundu..](#)
[SAMGİAD TÜGİK İş Zirvesi'nde..](#)
[Anadolunun Sultanları-2..](#)
[Down Sendromlu Çocuklar Samsunsporlu Futbolcularla Buluştu..](#)
[Külliye'deki Abdülhamit, Samsun'daki Hamidiye..](#)
[Çatalçam'da Arazi Toplama İşİ Tamam Sıra yüksek gerilim hattını kaldırmaya geldi..](#)
[Havza belediye başkanı özdemir'den Gençlik ve spor il müdürü kasapoğlu'na ziyaret..](#)
[Bu Devlet Polisin Değil, Vatandaşın Devletidir..](#)
[İlçemizin Geleceği İçin Ortak Akılla Adımlarımızı Atıyoruz..](#)
[Yapılan beyin değil, karakter göçüdür!..](#)

Sayın Reis-i Cumhurbaşmızdan dileğimdir...

KÜLLİYE'DEKİ ABDÜLHAMİT

SAMSUN'DAKİ HAMİDİYE

Prof. Dr. Cevdet YILMAZ

21.03.2022 15:24:57

Külliye'deki Abdülhamit, Samsun'daki Hamidiye

Samsun "Gureba" Hastanesi'nin Bir "Garip" Hâl Hikâyesi

Seversiniz sevmeyiniz, lâkin tarihe mâlolmuş şahsiyetlerden bahsederken dikkatli olmak gerekir.

Onları kendi dönemleri içinde değerlendirmek en doğrusudur. Sultan II. Abdülhamit Han da öyledir. Günümüz Türkiye'sinde seveni var sevmeyeni var. Ben sevenlerden biriyim. Dönemi içinde devleti türlü gailelerden kurtarmak için didinen bu padişah aynı zamanda çok sayıda esere de damga vurmuş, ismini vermiştir.

Misal; belli başlı Osmanlı şehirlerinde, o güne kadar vakti muvakkitlerin tayin ettiği, beş vakit ezanın onların işaretiyle okunduğu bir dönemde yerleşim alanlarının merkezlerine sırf vatandaş akıp giden zamanın farkına varsın diye saat kuleleri inşa ettirmiş olması bile benim onu sevmem için yeterli sebeptir. Mevcut Sayın Cumhurbaşkanımız da Ulu Hakan'ın kadrini kıymetini bilenlerden olup, hem onu hayırla yâd etmekte, hem de çalışma odasının duvarına onun resmini asarak ve bu resmi de kamuoyu ile paylaşarak kendisini sevenlere, parti teşkilatlarına ve sair ilgililere açık bir mesaj vermektedir.

Lafı uzatmadan sebep-i kelâma gelelim. Mevzuumuz yine Samsun.

Malumdur ki Samsun tarih boyunca (başkent olma gibi) ne önemli bir idarî merkez, ne de (misal) Amasya gibi bir şehzade şehri olmuştur. Bu yüzdendir ki, (geçen zaman içinde yok olanlar hariç), günümüzde şehre şöyle bir baktığımızda birkaç ticarî yapı dışında tarihî binaları az, halkın faydalanabileceği vakıf eserleri ise parmakla gösterilecek kadar ancak vardır. Büyük Camii, Eski Vilayet Binası, Hamidiye Hastanesi bunlardan ilk akla gelenlerdir.

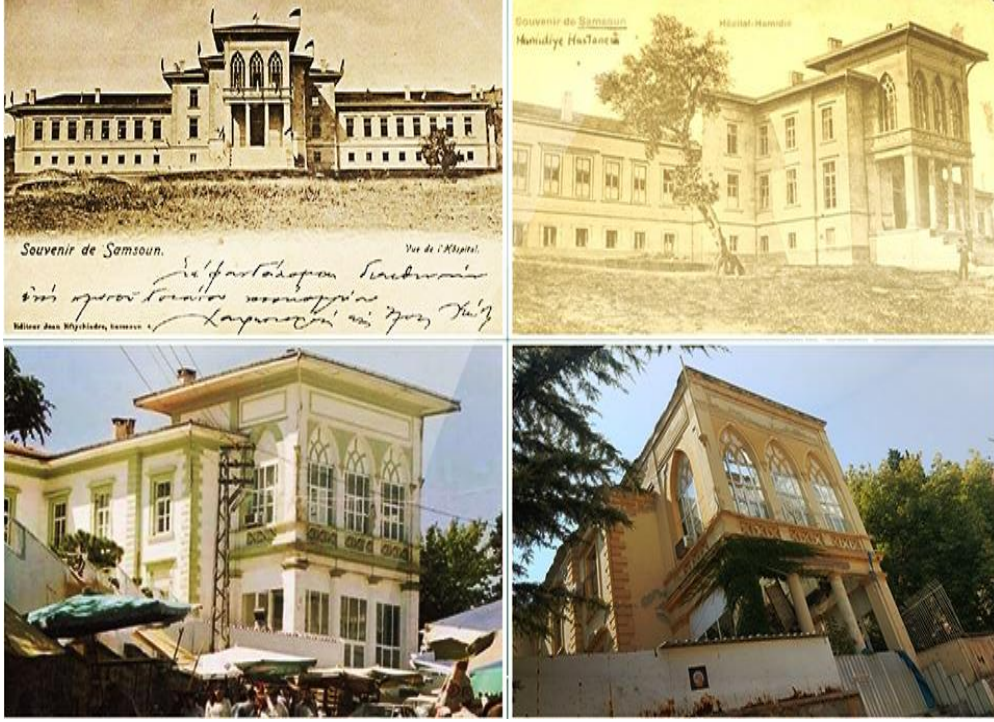
Samsun'da II. Abdülhamit Dönemi'ne ait en önemli eserlerden biri hiç şüphesiz 1902'de tamamlanarak faaliyete geçen "Canik Hamidiye Hastanesi"dir.

1923'te adı "Memleket Hastanesi" olarak değiştirilip, son haliyle Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi olarak hizmet verse de; derdine deva, yarasına merhem olduğu vatandaş sayısı, yüzyıldan fazla bir süre halka hizmet etmiş olması onu önemli kılmakta, şehre göre kuruluş yerinin mükemmelliği yanında, mimari özelliğiyle yapıldığı dönemi temsil etmesi gibi nice özellikleriyle ayrı bir değer taşımaktadır. Tarihi eser fakiri olan Samsun'da Sultan II.Abdülhamit Han'ın emaneti olan bu hastane binasının el üstünde tutulması, bir çivisinin bile zayi olmadan bakım ve onarımı yapılarak gelecek nesillere salimen ulaştırılması beklenir, değil mi? Çok beklersiniz!

2000'li yılların başlarına kadar hastane olarak kullanılan bu muazzam eserin zamanla içi boşaltılmış, duvarları çökmüş, ahşap kısmı çürümeye terk edilerek adeta meczubun birisi bir kibrit çaksa da biz de kurtulsak, sonra da muhteşem arazisine konsak kabilinden beklemeye alınmış, ihmalde zirve yapılarak kaderine terk edilmiştir.

Adıyla muhteşem, hali hazır durumuyla metruk bu eserin sahibi hiç şüphesiz Samsun halkıdır. Çünkü padişahımız bu eseri aziz milletimizin şerefli evlatlarının yaşadığı, (sonrasında kurtuluş meş'alesinin yakıldığı, Millî Mücadele şehri) Samsun halkı için yaptırmıştır. Bunun bakımını onarımını yapacak olan da Samsunlulardır. Samsunlular adına bu işi vekâleten yapacak olanlar da onların oy verip başkan ve encümen seçtiği, Yüce Meclis'e vekil tayin ettiği, vergileriyle maaşlarını ödediği sair kamu görevlileridir.

Heyhat! Bu kişiler niçin görevlerini yapmaz, niçin böyle bir eserin yok olmasına göz yumarlar? -Efendim ödenek yok, plan hazır para yok, projesi yapıldı izin bekliyoruz....

Geçin bunları.

Başka şeye sıra gelince kimseyi dinlediğiniz yok. Sıra halkın gözbebeği bu esere gelince bin dereden su getirme sebebiniz nedir, niçin görmezden, duymazdan geliyorsunuz? Açıklayın, biz de bilelim. Makul bir gerekçeniz varsa aptal değiliz, anlarız. Yok, eğer arsasını paylaşamıyoruz, rantını bölüşemiyoruz diyorsanız, sizden ricamız bari binayı kurtarın geri kalanlarını üleşirsiniz diyeceğim ama yanlış yere çeker bizi suçlu çıkarırsınız neme lazım.... Lâkin sözünüz var; şeffaf, denetime açık ve hesap verebilir olacaktınız, vatandaşın talebi sizin için emirdi, kapınız her daim halka açıktı, halka hizmet Hak'ka hizmetti ya o bakımdan soruyoruz, yoksa ne haddimize.

Ben vatandaş olarak merak ediyorum; bu muhteşem eser niçin çürümeye terk edildi? Niçin şimdi, hemen, bir an önce restore edilip ayağa kaldırılarak okul, kütüphane, bilim merkezi, hastane, müze vb kamu yararına bir işlev yüklenerek genç nesle; “-Evladım bak bu da biz Samsunlulara Ulu Hakan II. Abdülhamit Han'ın emanetidir, bizi düşünmüş bu eseri yaptırmış” diyemiyoruz. Neyi bekliyoruz. Yirmi sene geçmiş metruk vaziyette duruyor, bir otuz sene daha geçince oradan geçenler elli yıl boyunca Ulu Hakan'ı böyle çerden çöpten enkaz sahibi biri olarak mı hatırlasın isteniyor, anlamadım ki! Evinizin çatısından damla aksa kıyameti koparırsınız, devletin, hem de vakıf malı olan emanetin çürümesine nasıl göz yumarsınız? “Ecdat yadigârı” diye söze başlayıp mangalda kül bırakmazken ecdattan kastettiğiniz kim, yadigâr deyince ne demek istediniz, bir anlayabilsek!

Bütün bunları niçin yazdım?

Birinci sebep; 1990'ların sonlarında Samsun semt pazarlarını çalışırken (adını bu hastaneden alan) Hastanebaşı pazarına gittiğimde bina halâ kullanılıyordu. Yani

sağlam halini biliyorum. O yüzden bu metruk hali içimi acıtıyor. "Adam, aldırma geç" diyemiyorum.

İkinci sebep bugünlerde yerel gazetelerde okudum ki II.Abdülhamit'in bir diğer eseri olan ve şu an Liman Mahallesi'nde Eski Stadın orada bulunan Hamidiye çeşmesi restore edilecekmiş. Valilik ve Kültür Müdürlüğümüz törenle protokol imzalamış. Rastlasam derdim; "-Sayın Valim çeşme taştan yapılmış küçük bir yapı, etrafını çevirirsin 100 yıl daha öyle kalır. Lakin Hamidiye Hastanesi öyle değil. Madem bir hassasiyet gösterdiniz, sağ olun var olun ama önceliği keşke hastaneye verseydiniz. Malum seçilmişlerden fayda yok, o halde çare sizsiniz".

Üçüncüsü Samsun maalesef bu konuda da sahipsiz gibi.

Ne diyor Millî şairimiz Mehmet Akif; "Sahipsiz kalan vatanın batması haktır, sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır". Vatan savaş zamanı bütün sınırlarımız; barış zamanı ise insanımız, değerlerimiz, çeşmemiz, hastanemizdir. Mezar taşımıza kadar bize ait ne varsa odur. Bu eser atalarımızdan bize çocuklarımıza bırakacağımız bir emanet, kültürel miras. Gözümüzü kapatıp yokmuş gibi mi davranalım!

Son söz: Eskiden dilekçe dediğimiz yazılı kâğıt parçasının üzerinde ilgili merciden talep edilen hususlar için "Dileğimdir..." sözüyle başlanırdı. Bu itibarla ben de Cumhurbaşkanlığı makamına bir dilekçe yazdım, dedim ki:

"Sayın Reis-i Cumhuremizden dileğimdir..."

Küllîye'de, çalışma odanızın duvarına resmini asarak ta'zim ve hürmet gösterdiğiniz II.Abdülhamit Han'ın yüce mirasına Samsun'da değer verilmemekte, atalarımıza ve eserlerine karşı sizin gösterdiğiniz saygının binde biri Samsun'da görülmemektedir. Atadığınız ya da aday gösterip 'ben buna kefilim bu kişiye oyunuzu gönül rahatlığı ile verebilirsiniz' dediğiniz kim varsa emanetinizi lâıyıkı veçhiyle yerine getirmemektedir. Biz biliyor ve inanıyoruz ki sizin bugün savunduğunuz ve peyderpey gerçekleştirdiğiniz "Şehir Hastaneleri" fikri de II. Abdülhamit Han'a aitti ve bunun en güzel örneklerinden birini de Ulu Hakan Samsun'a hediye etmişti. İşte o eser bugün yerlerde sürünüyor. Rusya'nın Ukrayna'ya attığı bombalardan biri sanki buraya, Hamidiye Hastanesi'nin tam üstüne düşmüş gibi. Bilesiniz istedik.

Samsun halkı adına Muallim Cevdet".

Prof.Dr. CEVDET YILMAZ - Ondokuz Mayıs Üniversitesi - Eğitim Fakültesi - Türkçe Ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü Öğretim Üyesi

.....

Samsun ‘Gureba’ Hastanesi’nin bir ‘garip’ hâl hikâyesi

Tarihe mal olmuş şahsiyetlerin eserlerine sahip çıkmanın önemine vurgu yapan Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe ve Sosyal Bilimler Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Cevdet Yılmaz, Hamidiye Hastanesi’ni anlattı.

Seversiniz sevmezsiniz, lâkin tarihe mâl olmuş şahsiyetlerden bahsederken dikkatli olmak gerekir. Onları kendi dönemleri içinde değerlendirmek en doğrusudur. Sultan II. Abdülhamid Han da öyledir. Günümüz Türkiye’inde seveni var sevmeyeni var. Ben sevenlerden biriyim. Dönemi içinde devleti türlü gailelerden kurtarmak için didinen bu padişah aynı zamanda çok sayıda esere de damga vurmuş, ismini vermiştir.

Misal; belli başlı Osmanlı şehirlerinde, o güne kadar vakti muvakkitlerin tayin ettiği, beş vakit ezanın onların işaretiyle okunduğu bir dönemde yerleşim

alanlarının merkezlerine sırf vatandaş akıp giden zamanın farkına varsın diye saat kuleleri inşa ettirmiş olması bile benim onu sevmem için yeterli sebeptir. Mevcut Sayın Cumhurbaşkanımız da Ulu Hakan'ın kadrini kıymetini bilenlerden olup, hem onu hayırla yâd etmekte hem de çalışma odasının duvarına onun resmini asarak ve bu resmi de kamuoyu ile paylaşarak kendisini sevenlere, parti teşkilatlarına ve sair ilgililere açık bir mesaj vermektedir.

Prof. Dr. Cevdet Yılmaz

HAMİDİYE HASTANESİ

Lafı uzatmadan sebep-i kelâma gelelim. Mevzuumuz yine Samsun. Malumdur ki Samsun tarih boyunca (başkent olma gibi) ne önemli bir idarî merkez, ne de (misal) Amasya gibi bir şehzade şehri olmuştur. Bu yüzdendir ki, (geçen zaman içinde yok olanlar hariç), günümüzde şehre şöyle bir baktığımızda birkaç ticarî yapı dışında tarihî binaları az, halkın faydalanabileceği vakıf eserleri ise parmakla gösterilecek kadar ancak vardır. Büyük Camii, Eski Vilayet Binası, Hamidiye Hastanesi bunlardan ilk akla gelenlerdir.

Samsun'da II. Abdülhamid Dönemi'ne ait en önemli eserlerden biri hiç şüphesiz 1902'de tamamlanarak faaliyete geçen “Canik Hamidiye Hastanesi”dir. 1923'te adı “Memleket Hastanesi” olarak değiştirilip, son haliyle Ruh ve Sinir Hastalıkları

Hastanesi olarak hizmet verse de; derdine deva, yarasına merhem olduğu vatandaş sayısı, yüzyıldan fazla bir süre halka hizmet etmiş olması onu önemli kılmakta, şehre göre kuruluş yerinin mükemmelliği yanında, mimari özelliğiyle yapıldığı dönemi temsil etmesi gibi nice özellikleriyle ayrı bir değeri taşımaktadır. Tarihi eser fakiri olan Samsun’da Sultan II. Abdülhamid Han’ın emaneti olan bu hastane binasının el üstünde tutulması, bir çivisinin bile zayi olmadan bakım ve onarımı yapılarak gelecek nesillere salimen ulaştırılması beklenir, değil mi? Çok beklersiniz!

İHMALDE ZİRVE YAPILARAK KADERİNE TERK EDİLMİŐ

2000’li yılların başlarına kadar hastane olarak kullanılan bu muazzam eserin zamanla içi boşaltılmış, duvarları çökmüş, ahşap kısmı çürümeye terk edilerek adeta meczubun birisi bir kibrit çaksa da biz de kurtulsak, sonra da muhteşem arazisine konsak kabilinden beklemeye alınmış, ihmalde zirve yapılarak kaderine terk edilmiştir.

Adıyla muhteşem, hâlihazır durumuyla metruk bu eserin sahibi hiç şüphesiz Samsun halkıdır. Çünkü padişahımız bu eseri aziz milletimizin şerefli evlatlarının yaşadığı, (sonrasında kurtuluş meş’alesinin yakıldığı, Millî Mücadele şehri) Samsun halkı için yaptırmıştır. Bunun bakımını onarımını yapacak olan da Samsunlulardır. Samsunlular adına bu işi vekâleten yapacak olanlar da onların oy verip başkan ve encümen seçtiği, Yüce Meclis’e vekil tayin ettiği, vergileriyle maaşlarını ödediği sair kamu görevlileridir.

Heyhat! Bu kişiler niçin görevlerini yapmaz, niçin böyle bir eserin yok olmasına göz yumarlar? -Efendim ödenek yok, plan hazır para yok, projesi yapıldı izin bekliyoruz... Geçin bunları. Başka şeye sıra gelince kimseyi dinlediğiniz yok. Sıra halkın gözbebeği bu esere gelince bin dereden su getirme sebebiniz nedir, niçin görmezden, duymazdan geliyorsunuz? Açıklayın, biz de bilelim.

ULU HAKAN II. ABDÜLHAMİD HAN’IN EMANETİ

Ben vatandaş olarak merak ediyorum; bu muhteşem eser niçin çürümeye terk edildi? Niçin şimdi, hemen, bir an önce restore edilip ayağa kaldırılarak okul, kütüphane, bilim merkezi, hastane, müze vb. kamu yararına bir işlev yüklenerek genç nesle; “-Evladım bak bu da biz Samsunlulara Ulu Hakan II. Abdülhamid Han’ın emanetidir, bizi düşünmüş bu eseri yaptırmış” diyemiyoruz. Neyi bekliyoruz. Yirmi sene geçmiş metruk vaziyette duruyor, bir otuz sene daha geçince oradan geçenler elli yıl boyunca Ulu Hakan’ı böyle çerden çöpten enkaz sahibi biri olarak mı hatırlasın isteniyor, anlamadım ki! Evinizin çatısından damla aksa kıyameti koparırsınız, devletin, hem de vakıf malı olan emanetin çürümesine nasıl göz yumarsınız? “Ecdat yadigârı” diye söze başlayıp mangalda kül bırakmazken ecdattan kastettiğiniz kim, yadigâr deyince ne demek istediniz, bir anlayabilsek!

“ADAM, ALDIRMA GEÇ” DİYEMİYORUM

Bütün bunları niçin yazdım?

Birinci sebep; 1990’ların sonlarında Samsun semt pazarlarını çalışırken (adını bu hastaneden alan) Hastanebaşı Pazarı’na gittiğimde bina halâ kullanılıyordu. Yani sağlam halini biliyorum. O yüzden bu metruk hali içimi acıtıyor. “Adam, aldirma geç” diyemiyorum.

İkinci sebep bugünlerde yerel gazetelerde okudum ki II. Abdülhamid’in bir diğer eseri olan ve şu an Liman Mahallesi’nde Eski Stadın orada bulunan Hamidiye çeşmesi restore edilecekmiş. Valilik ve Kültür Müdürlüğümüz törenle protokol imzalamış. Rastlasam derdim; “-Sayın Valim çeşme taştan yapılmış küçük bir yapı, etrafını çevirirsin 100 yıl daha öyle kalır. Lakin Hamidiye Hastanesi öyle değil. Madem bir hassasiyet gösterdiniz, sağ olun var olun ama önceliği keşke hastaneye verseydiniz. Malum seçilmişlerden fayda yok, o halde çare sizsiniz”.

Üçüncüsü Samsun maalesef bu konuda da sahipsiz gibi. Ne diyor Millî şairimiz Mehmet Akif; “Sahipsiz kalan vatanın batması haktır, sen sahip olursan bu vatan

batmayacaktır”. Vatan savaş zamanı bütün sınırlarımız; barış zamanı ise insanımız, değerlerimiz, çeşmemiz, hastanemizdir. Mezar taşımıza kadar bize ait ne varsa odur. Bu eser atalarımızdan bize çocuklarımıza bırakacağımız bir emanet, kültürel miras. Gözümüzü kapatıp yokmuş gibi mi davranalım!

“REİS-İ CUMHURUMUZDAN DİLEğİMDİR...”

Son söz: Eskiden dilekçe dediğimiz yazılı kâğıt parçasının üzerinde ilgili merciden talep edilen hususlar için “Dileğimdir...” sözüyle başlanırdı. Bu itibarla ben de Cumhurbaşkanlığı makamına bir dilekçe yazdım, dedim ki:

“Sayın Reis-i Cumhurbaşkanımızdan dileğimdir...

Külliye’de, çalışma odanızın duvarına resmini asarak ta’zim ve hürmet gösterdiğiniz II. Abdülhamid Han’ın yüce mirasına Samsun’da değer verilmemekte, atalarımıza ve eserlerine karşı sizin gösterdiğiniz saygının binde biri Samsun’da görülmemektedir. Atadığınız ya da aday gösterip ‘ben buna kefilim bu kişiye oyunuzu gönül rahatlığı ile verebilirsiniz’ dediğiniz kim varsa emanetinizi lyıkı veçhiyle yerine getirmemektedir. Biz biliyor ve inanıyoruz ki sizin bugün savunduğunuz ve peyderpey gerçekleştirdiğiniz ‘şehir Hastaneleri’ fikri de II. Abdülhamid Han’a aitti ve bunun en güzel örneklerinden birini de Ulu Hakan Samsun’a hediye etmişti. İşte o eser bugün yerlerde sürünüyor. Rusya’nın Ukrayna’ya attığı bombalardan biri sanki buraya, Hamidiye Hastanesi’nin tam üstüne düşmüş gibi. Bilesiniz istedik.

Samsun halkı adına Muallim Cevdet.”

.....

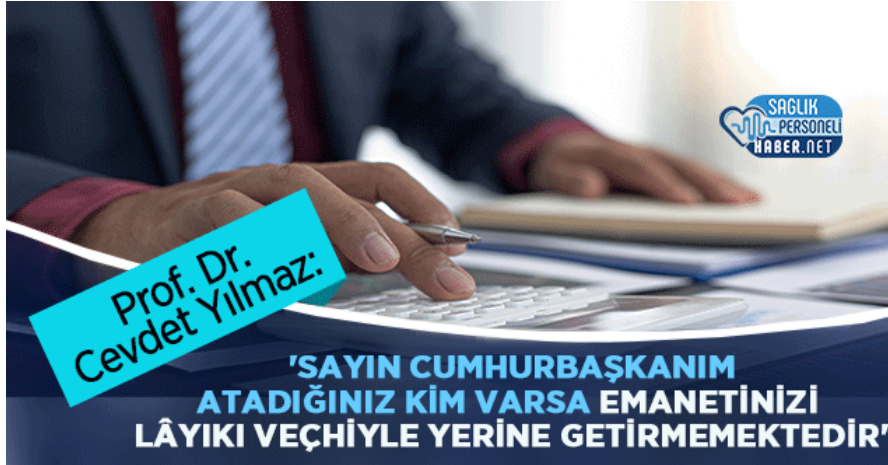
<https://www.saglikpersonelihaber.net/gundem/prof-dr-cevdet-yilmaz-sayin-cumhurbaskanim-atadiniz-h17079.html>

Prof. Dr. Cevdet Yılmaz: 'Sayın Cumhurbaşkanım Atadığınız Kim Varsa Emanetinizi Lâıyıkı Veçhiyle Yerine Getirmemektedir'

Cevdet Hoca'nın ifade ettiğı gibi; "Atadığınız ya da aday gösterip 'ben buna kefilim bu kişiye oyunuzu gönül rahatlığı ile verebilirsiniz' dediğiniz kim varsa emanetinizi lâıyıkı veçhiyle yerine getirmemektedir.

GÜNDEM 28.03.2022, 15:35 [Cansu Polat](#)

A.A.

Samsun'daki ilk Şehir Hastanesi mirasını ne yazık ki koruyamadık.

Cumhurbaşkanımızın çalışma odasında Sultan II. Abdülhamit'in resmini görünce **Samsun Gureba Hastanesi** geliyor aklımıza. En son OMÜ Öğretim Üyesi Prof. Dr. Cevdet Yılmaz'ın yazısı gazetemizde neşredilince yeniden gündem oldu. Merak ediyorum ki, bu sefer şehrin ileri gelenlerinin dikkatini çekebildik ve dahi Cumhurbaşkanımıza meramımızı ulaştırabildik mi?

Cevdet Hoca'nın ifade ettiğı gibi; II. Abdülhamid Han'ın mirasına Samsun'da değer verilmemekte, atalarımıza ve eserlerine karşı Cumhurbaşkanı'nın gösterdiğiniz saygının binde biri Samsun'da gösterilmemektedir.

Hoca bu durumu yazısının sonunda Cumhurbaşkanı'na mektup mahiyetinde şöyle ifade ediyor;

"Atadığınız ya da aday gösterip '**ben buna kefilim bu kişiye oyunuzu gönül rahatlığı ile verebilirsiniz**' dediğiniz kim varsa emanetinizi lâıyıkı veçhiyle yerine getirmemektedir.

Biz biliyor ve inanıyoruz ki, sizin bugün savunduğunuz ve peyderpey gerçekleştirdiğiniz '**Şehir Hastaneleri**' fikri de II. Abdülhamid Han'a aitti ve bunun en güzel örneklerinden birini de Ulu Hakan Samsun'a hediye etmişti.

İşte o eser bugün yerlerde sürünüyor. Rusya'nın Ukrayna'ya attığı bombalardan biri sanki buraya, **Hamidiye Hastanesi'nin tam üstüne düşmüş gibi**. Bilesiniz istedik."

Ben bu yazının belli başlı bölümlerini yeniden, **Samsun Valisi Doç. Dr. Zülkif Dağlı'nın, Samsun Büyükşehir Belediye Başkanı Mustafa Demir'in, Samsun İl Kültür ve Turizm Müdürü Adnan İpekdağ'ın, Vakıflar Bölge Müdürlüğü'nün, OMÜ ve SAMÜ rektörlerinin, cümle vekillerin ve bu meseleye alaka gösterecek STK'ların** dikkatine sunmak istiyorum;

"Samsun'da II. Abdülhamid Dönemi'ne ait en önemli eserlerden biri hiç şüphesiz **1902'de tamamlanarak faaliyete geçen Canik Hamidiye Hastanesi'dir**.

1923'te adı '**Memleket Hastanesi**' olarak değiştirilip, son haliyle **Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi** olarak hizmet verse de; derdine deva, yarasına merhem olduğu vatandaş sayısı, yüzyıldan fazla bir süre halka hizmet etmiş olması onu önemli kılmakta, şehre göre kuruluş yerinin mükemmelliği yanında, mimari özelliğiyle yapıldığı dönemi temsil etmesi gibi nice özellikleriyle ayrı bir değer taşımaktadır.

Tarihi eser fakiri olan **Samsun'da Sultan II. Abdülhamid Han'ın emaneti olan bu hastane binasının el üstünde tutulması**, bir çivisinin bile zayi olmadan bakım ve onarımı yapılarak gelecek nesillere salimen ulaştırılması beklenir, değil mi? Çok beklersiniz!

2000'li yılların başlarına kadar hastane olarak kullanılan bu muazzam eserin zamanla içi boşaltılmış, duvarları çökmüş, ahşap kısmı çürümeye terk edilerek adeta **meczubun birisi bir kibrit çaksa da biz de kurtulsak, sonra da muhteşem arazisine konsak** kabilinden beklemeye alınmış, ihmalde zirve yapılarak kaderine terk edilmiştir.

Adıyla muhteşem, hâlihazır durumuyla metruk bu eserin sahibi hiç şüphesiz Samsun halkıdır.

Bakımını onarımını yapacak olan da oy verip **başkan ve encümen seçtiği, Yüce Meclis'e vekil tayin ettiği, vergileriyle maaşlarını ödediği sair kamu görevlileridir**.

Vatan savaş zamanı bütün sınırlarımız; barış zamanı ise insanımız, değerlerimiz, çeşmemiz, hastanemizdir.

Mezar taşımıza kadar bize ait ne varsa odur. Bu eser atalarımızdan bize çocuklarımıza bırakacağımız bir emanet, kültürel miras.

Recep YAZGAN / Akasyam

GÖNDER

Hoca7 saat önce

Hoca doğru aynen öyle reisin aldığı rey in sayesinde oraları görüyorlar yoksa 2001 den buyana sadece Reis e oy veriyorum diyen hep %48 de olsa %38 olsa aldıkları

[Cevapla](#) [Beğendim \(5\)](#) [Beğenmedim \(0\)](#)

Sağlık çalışanları15 saat önce

İSTANBUL DA ÖYLE SAYIN HOCAM.